

Jelentés az emberkereskedelemről - 2006

Kiadta az USA Külügyminisztériuma (Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons)
2006. június 5.

<http://www.state.gov/g/tip/rls/tiprpt/2006/>

MAGYARORSZÁG (2. SZINT)

Magyarország kibocsátó, tranzit és célország az Ukrajnából, Moldovából, Lengyelországból, a Balkánról és Kínából szexuális kizsákmányolás céljából Ausztriába, Németországba, Spanyolországba, Hollandiába, Olaszországba, Franciaországba, Svájcba, Japánba, az Amerikai Egyesült Államokba, Nagy-Britanniába, valamint több észak-európai és közép-amerikai országba kicsempészett nők és leánygyermekes esetében. A magyar nőket elsősorban Nyugat- és Észak-Európába, illetve Észak-Amerikába viszik. Bizonyíték van arra is, hogy férfiakat és alig 12 éves fiúkat csempésznek Romániából Budapestre szexuális kizsákmányolás céljából. A szexuális célú emberkereskedelem országon belüli áldozatai többnyire kiskorúak.

A magyar kormány nem tesz maximálisan eleget az emberkereskedelem felszámolását célzó minimumkövetelményeknek, ám komoly erőfeszítéseket tesz ennek érdekében. Az elmúlt évben jelentős elkötelezettségről tett tanúbizonyságot az emberkereskedelem elleni harcban. Több szervvel megállapodást írt alá, amely hivatalos irányelvként rögzíti, hogy az emberkereskedők áldozataiként azonosítottakat az őket segítő nem kormányzati szervezetekhez kell irányítani. A parlament elfogadta az áldozatvédelmi törvényt, amely kormányzati forrásból kárenyhítést, továbbá orvosi, jogi és szociális segítséget nyújt mindenféle bűncselekmény, így az emberkereskedelem áldozatainak is. A parlament elfogadott egy olyan törvényt is, amely nyomozati joggal ruházza fel a Határőrséget emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyekben; ezzel jelentősen javul a kormány azon képessége, hogy emberkereskedők után nyomozzon. Az elmúlt évben elért jelentős előrelépés ellenére még sok feladat vár megoldásra. A bizonyítékok szerint a helyi rendőrök nem megfelelő intenzitással vizsgálják az emberkereskedelemmel kapcsolatos tevékenységet; állítólag a rendőrök tudnak arról, hogy Magyarországon sok prostituált nő mögött emberkereskedők állnak, de érzéketlenség, a bosszútól való félelem vagy megvesztegetések miatt meg sem próbálják letartóztatni őket. A rendőrök számára több olyan képzést kellene szervezni, mely erősíti a probléma iránti érzékenységüket, az ügyészeket pedig arra kellene felkészíteni, hogy hatékonyabbá tegyék az igazságszolgáltatás folyamatát. Szükség lenne egy központi hivatalra és egy nemzeti cselekvési tervre, melyek segítségével a kormány jobban tudná koordinálni az emberkereskedelem elleni erőfeszítéseket.

Büntetőeljárás

A beszámolási időszakban a magyar kormány szerény mértékű haladást mutatott a jogalkalmazási gyakorlatban az emberkereskedelem elleni erőfeszítései terén. 2005-ben a rendőrség 28 esetben indított vizsgálatot emberkereskedők ellen, az emberkereskedelem gyanújába keveredett személyek ellen pedig 27 alkalommal indult büntetőeljárás, hattal többször, mint 2004-ben. Arról nem állt rendelkezésre adat, hogy 2005-ben hány embert ítélték el emberkereskedelem miatt. A 2004-ben ilyen bűncselekményért elítélt 42 személy közül 26-ot börtönbüntetéssel, ötöt pénzbírsággal vagy más kiegészítő büntetéssel sújtottak, 11 emberkereskedő pedig felfüggesztett büntetést kapott. A kormány képzést szervezett tisztségviselői részére arról, hogyan ismerjék fel az emberkereskedőket, hogyan nyomozzanak utánuk, illetve hogyan vonják felelősségre őket. Ezen túlmenően a kormány tisztségviselői több olyan konferencián vettek részt, melyeket nem kormányzati szervezetek szerveztek. Magyarország rendszeresen együttműködött más kormányokkal az emberkereskedők utáni nyomozásban; az egyik ilyen nevezetes vizsgálatra a svájci és a francia hatóságokkal került sor, melynek eredményeként több francia emberkereskedőt tartóztattak le 2006 márciusában. Ezen kívül a kormány kiadott két emberkereskedelem gyanújába keveredett román állampolgárt Romániának, egy emberkereskedelemmel gyanúsított román személyt Ausztriának, egy feltételezett magyar emberkereskedőt pedig Svájc adott ki Magyarországnak.

Védelem

A beszámolási időszakban a magyar kormány változó mértékű előrelépést tudott felmutatni az emberkereskedelem áldozatainak védelmezése és segítése terén. 2005-ben a kormány csak korlátozott mértékű segítséget nyújtott az emberkereskedelem ellen fellépő nem kormányzati szervezeteknek, ám több épületet adományozott arra a célra, hogy az emberkereskedelem áldozatait segítő, civil szervezet által működtetett menhelyet alakítsanak ki az országban. 2006 elején pedig 47.000 dollárnak megfelelő összeggel segítette az egyik áldozatvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezetet. A rendőrség 12 áldozatot irányított arra az új menhelyre, melyet 2005-ben nyitottak meg, és 2005 novemberében hatályba lépett az az áldozatvédelmi rendszer, amely alapján hivatalból kötelező az áldozatot valamilyen segítő szervezethez irányítani. Továbbra is aggodalomra ad okot, hogy az eljárás nehézsége és a minisztériumok közötti kommunikáció hiánya ronthatja az újonnan bevezetett rendszer eredményességét. Tavaly is probléma volt, hogy az alacsonyabb rangban lévő tisztségviselők nem tettek meg minden tőlük telhetőt az áldozatok felismerése érdekében. Bár a kormánynak nem célja, hogy bebörtönözze, fogva tartsa vagy kiutasítsa az országból az emberkereskedelem áldozatait, az áldozatok megfelelő szűrése vagy azonosítása híján előfordult, hogy az áldozatokat olyan törvényellenes cselekedetért büntették meg, melyek egyenesen következtek abból, hogy emberkereskedők áldozataivá váltak. Néhány áldozat még azt a jogi lehetőséget sem kapta meg, hogy ne toloncolják vissza abba az országba, ahol nehéz sors vagy megtorlás vár rá.

Prevenció

A kormány az elmúlt évben is szorosan együttműködött a nem kormányzati szervezetekkel és a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM) annak érdekében, hogy felhívja a közvélemény figyelmét a probléma fontosságára. 2006 elején a kormány hivatalosan 36.000 dollárnak megfelelő összeget irányított elő az IOM három figyelemfelhívó programjának finanszírozására. Az emberkereskedelem visszaszorítása érdekében a nem kormányzati szervezetek által készített anyagok továbbra is szerepeltek az állami egyetemi programokban. A kormány az IOM-mal közösen megelőző és figyelemfelhívó programokat szervezett potenciális áldozatok számára, illetve figyelemfelhívó programokat a rendőrség, a határőrség, az ügyészség, a konzulátusi alkalmazottak és a bírósági hivatalnokok részére. 2005-ben a kormány nem szponzorált egyetlen olyan programot sem, melynek célja a kereslet visszaszorítása lett volna.